

**ЗАВРШНА РЕЧ БРАНИОЦА ОПТУЖЕНОГ
ДНИИЋ ТАНАСИЈА,
АДВОКАТА др. ЈОВАНОВИЋ БОГОЉУБА**

После одмора, наставак претреса у 9,30 часова.

Претседник: Наставља се претрес. Друже заставниче, уведите оптужене. (Уведени су сви оптужени).

Има реч бранилац оптуженог **Динића Танасија** др. Јовановић Богољуб, адвокат из Београда.

Бранилац др. Јовановић: Другови врховне судије, јавна тужба оптужује окривљеног Динића углавном: 1) због учествовања у влади издајника Недића; 2) због посебних дела извршених од окривљеног у спровођењу окупационе политике; 3) због веза са агентима Гестапоа *пре окупације*.

Оптужени признаје да је учествовао у влади издајника Недића.

Брани се: 1) да је у ту владу ушао тек 18 месеци после њеног образовања; 2) да је за ових 18 месеци створен целокупни систем државног бандитизма; постављене све организационе форме, донете све уредбе, образовани преки судови, формирани оружани одреди, установљени логори, хапшени таоци, вршена масовна стрељања, вођене оружане акције противу народа, десио се покољ невиних у Крагујевцу, Краљеву и другим местима Србије, дакле да је било свршено оно најглавније и најстрашније; 3) да он, оптужени, не може бити одговоран за стварање организације, за уредбодавни рад владе у овом најкритичнијем периоду.

Какво је чињеничко стање?

Доказним посШупком уШврђено је: 1) да је оптужени Динић заиста ступио у владу тек 5 новембра 1942 године; 2) да је за време првих 18 месеци извршена целокупна организација, донете све уредбе, по којима се доцније пословало, дакле да оптужени Динић није учествовао у раду владе на организацији издајничке службе; 3) да оптужени није учествовао у доношењу владине декларације којом су постављени темељи издајничке политике; 4) да оптужени није учествовао у доношењу основних одлука којима је омогућена пљачка Србије; 5) Није учествовао у доношењу Уредбе о преким судовима, чиновницима, оснивању лоГора и формирању оружаних снаГа.

Овај моменат одбране оптуженоГ правно је важан. У сплету делања чланова квислиншке владе потребно је индивидуалисати одговорности, да би се према Шоме донела праведна одлука о кривици. Кроз ову чињеницу има се посматраШи одГоворност оптуженоГ

женог Динића као члана квислинске владе. Он може бити одговоран само за оне одлуке, ону политику и оне мере владе, које су донете и учињене уз његову сарадњу. По другом делу оптужнице, то јест по посебним делима оптуженог изложићу следеће:

1

По питању утврђивања одговорности за стварање Југославије у рат. - тач. в) оптужнице.

Оптужени се брани:

- 1) да је овај посао вршио као чиновник, по наређењу Аћимовића а по решењу које је написао оптужени Јовановић;
- 2) да истрагу није водио по својој иницијативи него по упутстви-ма претпостављеног министра Аћимовића;
- 3) да о резултатима истраге није лично обавестио Хитлера и Рибентропа.

Да је дакле овде имао пасивну улогу.

2

По питању хапшења таоца и стрељања у Ужицу и Косјерићу, оптужнице. Оптужени не признаје да је наређивао хапшења, оружане акције и стрељања.

Брани се да то није могао учинити јер није био надлежан за то.

Питање стрељања 20 невиних жртава у Ужицу расветљено је на овом претресу. Може се веровати да је оптужени Динић отишао у Ужице не знајући о чему се ради, да је стављен у клопку и пред свршен чин, дакле да није био организатор и извршилац овога стрељања. Стрељање у Косјерићу оптужени не признаје.

Оптужница у овоме делу остала је недоказана.

У погледу датума стрељања оптужница се колеба: на страни 66 тврди да је ово стрељање било јула, а на страни 132 да је било августа месеца.

3

По чиновничком питању тач. д. оптужнице, оптужени признаје дело. Брани се:

- 1) да је делао према уредбама, донетим без његовог учешћа, дакле везан постојећим прописима, и
- 2) да број оптужених чиновника, означен у оптужници са 10.000 не одговара стварном стању. Објашњава да толико чиновника није преузето у службу по Уредби о систематизацији а да је број отпуштених врло мали.

4

По питању рада оптуженог као министра унутрашњих послова тач. ђ. оптужнице оптужени истиче:

- 1) да је био министар унутрашњих послова од 5 новембра 1942 до 5 новембра 1943 године,

2) Да као министар унутрашњих послова није руковао оружаним снагама. Одељење државне заштите јавне безбедности и команда страже били су обједињени у српској државној безбедности, српска гранична стража била је под командом министра финансија, а добровољачки корпус под председником владе.

3) Да према томе није наређивао убиства и друга насиља, није водио борбу против народноослободилачких одреда, јер није располагао сретствима за то. Целокупна извршна служба, целокупна акција против народноослободилачких одреда била је ван надлежности оптуженог. Одмазде, стрељања, таоци, логори, све је то било у рукама председника и јавне безбедности. Оваква одбрана оптуженог поткрепљена је изведеним доказима на претресу. Оптужени Јовановић признаје да је био шеф оружаних снага. Он каже: „Нисам допуштао да се ма ко меша у моју надлежност.“

Када је Бадер писао Недићу о потреби одмазде због одвођења једног председника општине, Недић није акт послао оптуженом Динићу, иако је требало да му пошаље као министру унутрашњих послова, него је акт упутио оптуженом Јовановићу.

По питању сарадње оптуженог са Краусом и др. Киrom, тачка а) и б) оптужнице, оптужени не признаје да је са Краусом и Киrom одржавао политичке везе пре окупације. *Како оптужени све искрено признаје и излаже.* Молим Суд да по овој чињеници поклони вере његовом исказу.

Прелазим на оцену о кривици оптуженог Динића. Код одлуке о кривици ствар је јасна. Оптужени признаје да је крив. Али при оцени степена кривице и кривичне одговорности, нарочито када се на овом процесу има и да упоређују одговорности, молим Суд да узме у обзир следеће чињенице:

1) Оптужени није учествовао у првобитном организовању система и организма издаје, државног бандитизма и ратних злочина.

2) *Није наређивао убиства, стрељања и акције против народа. У томе поГледу он се издаваја.*

Приликом одлучивања о казни, молим Суд да узме у обзир следеће олакшавајуће околности: признање и искрено кајање оптуженог, и због тога молим Суд да не изрекне најстрожију казну. Ово са следећих разлога: Наш казнени систем заснива се на другим принципима, различитим од старог казног система. Он се не руководи идејом одмазде, освете, него идејом васпитања. *(Смех у дворани).* Наши судови су народни судови и носе све одлике наших народа, а једна од великих одлика наших народа је разумевање за кајање и смисао за праштање. То је, друже председниче, моја одбрана оптуженог Динића.